cā ad amorē aſperitat. pauptat. ⁊ vilitat. Benigni tas aūt ē q̄dā dulcor animi excludens oēm neq̄tiā/⁊ habilitās animā ad beniuolentiam: tolerantiam ⁊ in ternā leticiam. Hec tria ſint tibi arma/vt ſcʒ ſis ſtre nuꝰ abīj ciendo negligentiā/et ad opus etiā durum ⁊ arduū ſtrenuus ad incipiendū. Sis deinde ſeuerus/ vt cū iam pugnā contra vitia arripueris et eorū for- titudinē i te p experiētiā ſent.: quā alit vix ſētire po- tes: noli cedere: noli fugam arripere: ſ inceptū virili ter ꝓſequere: ſeueriſſime cōcupiſcentias inſequere/ vſq; ad internitionem/vſq; dū deficiant. Sis tertio benignus vt cū frequēter vulnera ſuſcipis et ſepe de īj ceris: noli cadere in animi pturbationē: i malaʒ tri- ſticiam: in deiectionē: in deſperatiōem. Hec tria ar ma ſi habueris/nō ſit tibi cura q̄ puus ſit numerus tuorū contra tot cateruas vitiorū. E celo enī eſt vic- toria: et eque difficile eſt dn̄o vincere in multis et in paucis. Attende Jonathan filiū Saulis cum ſuo ar migero dumtaxat plurimos occidentē. Judam ma chabeum Jonathan ⁊ Simonē fratres. Gedeonem alioſq; plures milites ſtrenuos non in ſe: ſed in dn̄o ſperantes cū paucis multos occidentes.

Quod in ſpūalibꝰ exercitijs pficiēti ſit expediēs vel neceſſariū habere ductorem virū ſpiritualem. Capi. lj.

Sed q꞉ vt audiſti circa p̄miſſas aſcenſiōes ſūt vie multe et inter ip̄as ea q̄ ducit ad vitā diffi cult agnoſcit: noli ſine ductore aſcēdere: noli ſine doctore incedere q̄ et viā nouerit/et aſtutias ho ſtiū nō ignorat. Solet deꝰ hominem per homines

frequent̃ inſtruere/et ad rectas aſcenſiones et veras vias admonere. Ve illi q̃ ſibi ꝯfidit et ſolꝰ ſine docto re īcedit. Nã leuiter incidit in venatoꝝ laq̄os/et cuꝫ inciderit nõ habet ſubleuantẽ. Igit̃ ad nr̃am humi liatiõꝫ vult vt doctores ſeq̄mur. Sic enī totũ pplm̄ iſraeliticũ ꝑ Moyſen ductorẽ/ īduxit ad terrã pro miſſionis: cuiꝰ cõſilio populꝰ oīa faciebat: cuiꝰ mo nitiõi acq̄eſcebat. Sic Loth de ſodomis nõ ꝑ ſeipꝫ: ſ ꝑ ductorẽ. ſ. angelicũ cogit̃ exire: et aſcenſũ mont̃ aſcendere. Sic xp̃s Corneliũ ꝑ ſe non inſtruxit: ſ ad Petrũ īſtruẽdũ deſtinauit. Sic Paulꝫ direxit ad Ananiã. Et hoc ē q̄d ait ille deuotus eunuchꝰ legẽs in curru Eſaiam. Quõ ait poſſũ intelligere: niſi ali quis me docuerit: et innumera talia reperis in ſcrip turis. Igit̃ cũ aſcenſiones ī corde diſponis celũ aſcē ſurus/ductorẽ tibi elige hoīeꝫ ſp̃ualẽ: cuiꝰ eruditiõe cuiꝰ monitiõe et examinatiõe oīa tua exercitia ꝑfice re ſtudeas et adimplere. Hec ē doctrina tutiſſima ⁊ ſanctoꝝ patrũ ſententia antiquitus approbata.

❡ Qr pugnãs contra octo vitia capita lia: q̄dammõ pugnat contra oẽs inordina tas affectiones. ❡ Ca. lij.

Gitur ſi arma arripuiſti/ſi ductorẽ q̃ te p̄cedat ꝯſulẽdo ⁊ dirigẽdo īueniſti: tp̄s ē vt ꝑliũ ag grediar̃. Itaq̄ꝫ pugnãdũ tibi ē ꝯtra oẽs īordinatas affectiõeſ q̃ maxie ſurgũt ex viriũ aīe deſtitutiõe ꝑ ꝑ̄mũ tuũ deſcẽſum a iuſticia origīali. Quãuis aũt vitioſe affectiones anime ſunt plurime ab aſcenſu te retrahentes: verum vna eſt regina et ſeptem duces: vnde omnes alie vitioſe paſſiones oriuntur: